

Tubantia 12-06 2017

Compromisloos vóór de kunst

Een museum dat eigenlijk geen museum wil zijn. Collectie De Groen zit helemaal niet te wachten op bezoekers. Een verfrissende ervaring.

Gemma Boon 12-06-17, 17:37

Nederland heeft er een privémuseum bij: Collectie De Groen in Arnhem, gevestigd in een gerenoveerd Jugendstilpand in het hartje van de stad. Een nogal uitzonderlijk museum, want het is niet echt de bedoeling dat je het bezoekt. Waar de meeste musea op hun kop staan om de ene na de andere megatentoonstelling te programmeren in de hoop een groot publiek aan te trekken, blijven de deuren van Collectie De Groen gesloten voor toevallige voorbijgangers. De collectiepresentatie is alleen te bezoeken wanneer je je van te voren inschrijft voor een rondleiding voor maximaal tien personen.

Rondleiding

Ik had afgelopen vrijdag het geluk om de eerste betaalde rondleiding te mogen bijwonen. De verzamelaar, Marjolein de Groen (55), nam ons persoonlijk mee door de zalen, en vertelde liefdevol over de achtergrond van de grofweg vijfenveertig kunstwerken van veelal lokale kunstenaars die zij en haar partner Peter Jordaan (62) hier tonen. Bordjes zijn er niet, zaalteksten evenmin. Je moet het doen met wat zij je vertellen, en als je terug wilt lezen wie wat heeft gemaakt, word je verwezen naar de website. Het woord 'museum' wordt dan ook zorgvuldig vermeden door de stichters. Een collectie is het, ter eer en glorie van de kunstenaars die hier worden getoond.

Deze collectie is ontstaan vanuit een diepgewortelde interesse in kunst en in de mensen achter de kunst. Toen Marjolein een flink vermogen erfde – een erfenis waarvan gefluisterd wordt dat deze afkomstig is uit de Twentse textielindustrie – besloot ze een flink deel van het geld te gebruiken om kunstenaars te ondersteunen in hun werk. Wanneer ze vertelt over haar visie op kunst en kunstenaars, denk ik een vleugje ergernis te bespeuren wanneer ze spreekt over de kunstscene van galeries en musea, die sommige kunstenaars groot maakt en andere –

misschien wel betere – over het hoofd ziet. Marjolein en Peter besloten dat te doen waar ze de kunstenaars het beste mee denken te helpen: door hun werk aan te kopen. En dat maakt De Groen geen museum voor jou en mij, maar voor de kunstenaars en hun kunst.

Housewarmingparty

De rondleiding die ik volgde leek nog het meest op een housewarmingparty van een vage kennis. In plaats van ons te vergapen aan de nieuwe keuken en het echtelijk bed in de slaapkamer waar je de natte verf nog ruikt, bekeken we hier het meest persoonlijke dat iemand je maar kan tonen: zijn kunstverzameling. Deze bonte verzameling zegt misschien wel meer over de eigenaar dan zijn onderbroekenlade. De Groen wil niets met mij. Ik ben maar een figurant in dit geheel, een toevallige passant die wordt getolereerd, maar niet centraal wordt gesteld. Ik vind het een verfrissende ervaring. Een rijksmuseum of stedelijk museum zou hier nooit mee weg komen.

Bij gesubsidieerde musea wordt verwacht dat de bezoeker en zijn ervaring centraal staan. De persoonlijke voorkeur of smaak van een directeur of conservator is hieraan ondergeschikt. Terecht vind ik, want waar je belasting voor betaalt moet je ook de vruchten van plukken. Maar er kleeft ook een nadeel aan de focus op publiek. Musea staan onder grote druk om aan te veel wensen en behoeften te voldoen, waardoor de kans bestaat dat zij focus verliezen. Een museum dat een beetje voor iedereen probeert te zijn, loopt kans uiteindelijk niemand te bedienen. In het Jugendstilpand waar Collectie De Groen is gehuisvest, zie je dat compromisloos gehandeld is, van de belettering op de deuren tot de plinten. Het resultaat is verbluffend. Misschien niet voor het grote publiek, maar dat pretendeert het ook niet te zijn.

Auteur is schrijver en werkt voor het Rijksmuseum Twenthe.